

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 992/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
1.	Ł. Z.	<p>Pokrzywdzona I. R. (poprzednie nazwisko K.) i Ł. Z. żyli w związku konkubenckim od 2015 roku. Z tego związku urodziła się im córka A..</p> <p>W dniu 08.06.2009 roku Ł. Z. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie V Wydział Karny sygn. akt</p>	

VK 33/09 za czyn z art. 13§1k.k w zw. z art. 148§1k.k. w zw. z art. 31§2k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności, którą odbywał do dnia 17.03.2015 roku. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Elblągu został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary na okres próby do dnia 12 lipca 2017 roku.

W okresie nie wcześniej niż od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 22 marca 2017 roku oskarżony Ł. Z. i pokrzywdzona I. R. (poprzednie nazwisko K.) zamieszkiwali wspólnie w domu jednorodzinnym w miejscowości S. przy ulicy (...). Oskarżony Ł. Z. w okresie od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 22 marca 2017 roku znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną I. R. (poprzednie nazwisko K.) w ten sposób, że pod wpływem alkoholu i środków odurzających wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał ww. słowami obraźliwymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, uderzał pokrzywdzoną rękoma po głowie i całym ciele, popychał szarpał, wypowiadał groźby pozbawienia życia oraz zastraszał, kontrolował i ograniczał kontakty pokrzywdzonej z rodziną i znajomymi, popełniając

		<p>powyższy czyn w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art.207§1k.k. w zw. z art.64§1k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W okresie od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 22 marca 2017 roku oskarżony Ł. Z. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną I. R. (poprzednie nazwisko K.) w ten sposób, że pod wpływem alkoholu i środków odurzających wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał ww. słowami obraźliwymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, uderzał pokrzywdzoną rękoma po głowie i całym ciele, popychał szarpał, wypowiadał groźby pozbawienia życia oraz zastraszal, kontrolował i ograniczał kontakty pokrzywdzonej z rodziną i znajomymi, popełniając powyższy czyn w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art.207§1k.k. w zw. z art.64§1k.k.</p>	<p>- zeznania pokrzywdzonej I. R. (poprzednie nazwisko K.) k. 2-3, 14-17, 22-23, 43-45, 246-247, w których podała, iż jej konkubent Ł. Z. będąc pod wpływem alkoholu i narkotyków w postaci amfetaminy wszczynał awantury. Wskazała, że pod wpływem amfetaminy od której jest uzależniony oskarżony był wobec niej agresywny, bił ją i szarpał, w listopadzie 2016 roku złapał ją za szyję, przycisnął do ściany oraz trzykrotnie uderzył ją głową w nos. Podała, że od tamtego czasu oskarżony często popychał ją, szarpał, zamykał w mieszkaniu, nie pozwalał samej wychodzić z domu zarzucając, że go zdradza. Pokrzywdzona zeznała, że bała się oskarżonego gdyż wielokrotnie groził jej słowami cyt: „że jeżeli wyjdzie z dzieckiem na zewnątrz dopadnie ją i zakopie, mówił że ją zabije”. Podała, że wiedziała, że oskarżony był karany za usiłowanie</p>		

zabójstwa a pod wpływem narkotyków był nieobliczalny, dlatego obawiała się jego grózb. Pokrzywdzona zeznała, że oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia wyzywał ją słowami wulgarnymi cyt; „dziwka, szmata, kurwa”. Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka A. B. (1)(k. 31-33, 39-41, 247-248), która wskazała że pokrzywdzona mówiła jej że Ł. Z., wszczywał awantury podczas których wyzywał ją, pluł na nią, zabrał jej dokumenty i kartę bankomatową i zabraniał samej wychodzić z domu. Świadek zeznała, że pomogła pokrzywdzonej uciec do domu samotnej matki. Zeznania pokrzywdzonej korespondują z częściowymi zeznaniami świadka M. Z. (1) (k. 315-316), w części w jakiej podała, że po opuszczeniu zakładu karnego Ł. Z. zażywał narkotyki. Zeznania I. R. korespondują wzajemnie również z zeznaniami świadka J. K. (k. 331-332) w których wskazała, że rozmawiała z pokrzywdzoną I. R. w (...) w B., do którego trafiała. Zeznała, że pokrzywdzona mówiła jej, że oskarżony znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie, pod wpływem narkotyków był agresywny, zamykał ją w domu, groził zabójstwem, zabrał dowód osobisty.

	<p>Świadek wskazała, że jako psycholog zaobserwowała u pokrzywdzonej objawy zespołu stresu pourazowego i lęk przed oskarżonym;</p> <p>-odpis wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 08.06.2009 roku sygn. akt V K 33/09 k.63-64,</p> <p>-KRK k. 86-87,241-242, 328-329;</p> <p>-dokumentacja leczenia k. 107-133;</p> <p>- opinia sądowo psychiatryczna k. 214-216;</p> <p>-uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna k.268-270;</p>		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	-wyjaśnienia Ł. Z.	Fakt fałszywego oskarżenia Ł. Z. przez pokrzywdzoną I. K..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt fałszywego oskarżenia oskarżonego przez pokrzywdzoną, która pomówiła go o znęcanie	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego k. 58-59, 71-72, 245-246;		

się „bo wypaliła się ich miłość”.			
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
W okresie od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 22 marca 2017 roku oskarżony Ł. Z. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną I. R. (poprzednie nazwisko K.) w ten sposób, że pod wpływem alkoholu i środków odurzających wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał ww. słowami obraźliwymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, uderzał pokrzywdzoną rękoma po głowie i całym ciele, popychał szarpał, wypowiadał groźby pozbawienia życia oraz zastraszał, kontrolował i ograniczał kontakty pokrzywdzonej z rodziną i znajomymi, popełniając powyższy czyn w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art.207§1k.k. w zw. z art.64§1k.k.	- zeznania pokrzywdzonej I. R. (poprzednie nazwisko K.) k. 2-3, 14-17, 22-23, 43-45, 246-247, w których podała, iż jej konkubent Ł. Z. będąc pod wpływem alkoholu i narkotyków wszczywał awantury i znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie. Wskazała, że Ł. Z. pod wpływem amfetaminy od której jest uzależniony był wobec niej agresywny, bił ją i szarpał, w listopadzie 2016 roku trzykrotnie uderzył ją głową w nos. Podała, że od tamtego czasu często popychał ją, szarpał, zamykał w mieszkaniu, nie pozwalał samej wychodzić z domu zarzucając, że go zdradza. Pokrzywdzona zeznała, że bała się oskarżonego gdyż wielokrotnie groził jej słowami cyt: „że jeżeli wyjdzie z dzieckiem na zewnątrz dopadnie ją i zakopie, mówił że ją zabije”. Podała, że obawiała się jego gróźb. Pokrzywdzona zeznała, że oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia wyzywał ją	Sąd dał wiarę dowodom z zeznań pokrzywdzonej I. R. (poprzednie nazwisko K.) k. 2-3, 14-17, 22-23, 43-45, 246-247, w których podała, iż jej konkubent Ł. Z. znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie w okresie objętym aktem oskarżenia. Wskazała, że oskarżony pod wpływem amfetaminy od której jest uzależniony był wobec niej agresywny, bił ją i szarpał, w listopadzie 2016 roku złapał ją za szyję przycisnął do ściany i trzykrotnie uderzył ją głową w nos. Podała, że od tamtego czasu często popychał ją, szarpał, zamykał w mieszkaniu, nie pozwalał samej wychodzić z domu, wyzywał, zarzucając, że go zdradza. Pokrzywdzona zeznała, że bała się oskarżonego gdyż wielokrotnie groził jej zabójstwem i mówił cyt: „że jeżeli wyjdzie z dzieckiem na zewnątrz dopadnie ją i zakopie” a ona bała się jego gróźb. Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków	

słowa mi wulgaryzmami cyt; „dziwka, szmata, kurwa”. Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka A. B. (1)(k. 31-33, 39-41, 247-248), która wskazała że pokrzywdzona podczas odwiedzin kiedy oskarżony na chwilę wyszedł rozplakała się i powiedziała że Ł. Z., wszczywał awantury podczas których wyzywał ją, pluł na nią, zabrał jej dokumenty i kartę bankomatową. Świadek zeznała, że pomogła pokrzywdzonej uciec do domu samotnej matki. Zeznania pokrzywdzonej korespondują z zeznaniami częściowymi zeznaniami świadka M. Z. (1) k. 315-316, w części w jakiej podała, że po opuszczeniu zakładu karnego Ł. Z. zażywał narkotyki oraz świadka J. K. (k. 331-332),

A. B. (1) i J. K.. Życie w ciągłym poczuciu zagrożenia, niemożliwe do przewidzenia ataki agresji ze strony Ł. Z. spowodowały, iż pokrzywdzona z obawy przed oskarżonym uciekła z córką do (...) w B.. W ocenie Sądu zeznania złożone przez pokrzywdzoną I. R. stanowiące podstawowy dowód w niniejszej sprawie zasługują na danie im wiary. W zakresie w jakim pokrzywdzona wskazała że oskarżony zażywał narkotyki znajdują potwierdzenie w częściowych zeznaniach świadka M. Z. oraz opinii sądowo-psychiatrycznej, w której biegły rozpoznały u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i narkotyków oraz osobowość nieprawidłową.

Zeznania przesłuchanych w sprawie i opisanych powyżej świadków są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym .

W sporządzonej w sprawie opinii sądowo-psychiatrycznej biegli psychiatry nie stwierdzili u Ł. Z. choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Jego poczytalność w odniesieniu do zarzucanych mu czynów jak i w trakcie postępowania

nie budzi wątpliwości. Biegle wskazały, że rozpoznają u oskarżonego uzależnienie mieszane od alkoholu, amfetaminy i kanabinoli oraz zaburzenia osobowości (cechy osobowości dysocjalnej) k. 214-216, 268-270. Opinia biegłych psychiatrów i ich opinia pisemna uzupełniająca jest jasna i pełna, sporządzili ją biegli dysponujący fachową wiedzą z dziedziny zdrowia psychicznego, nie została ona skutecznie zakwestionowana przez strony. Wobec powyższego Sąd na jej podstawie przyjął, że oskarżony miał zachowaną poczytalność i zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swym postępowaniem.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i

		<p>wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.</p> <p>.</p> <p>Sąd pominął zeznania T. Ś. i A. B. (2) jako nic nie wnoszące do sprawy.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Fakt fałszywego oskarżenia Ł. Z. przez I. R..	-Wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego albowiem są one nielogiczne i sprzeczne z pozostałymi dowodami zebranymi w postępowaniu, którym Sąd dał wiarę tj. zeznaniami świadków I. R., A. B. (1), J. K., częściowymi zeznaniami M. Z. (1) w zakresie w jakim potwierdziła, że oskarżony po opuszczeniu zakładu karnego zażywał narkotyki. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, iż I. R. pomówiła go o znęcanie z uwagi na cyt; "wygaśnięcie miłości pomiędzy nimi" są jedynie przyjętą przez niego linią obrony	

		<p>zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione czyny, nie znajdującą potwierdzenia w zebranych w sprawie dowodach.</p> <p>Sąd nie dał wiary części zeznań świadka M. Z. (1) w części w jakiej zaprzeczyła aby oskarżony znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubinę. Należy wskazać, że świadek jest matką oskarżonego a zatem osobą bezpośrednio zainteresowaną w korzystnym rozstrzygnięciu sprawy prowadzonej przeciwko jej synowi, zatem w ocenie Sądu jej zeznania miały mu pomóc w uniknięciu odpowiedzialności karnej za popełnione czyny.</p> <p>Sąd pominął zeznania świadka T. Ś. oraz A. B. (2) jako nic nie wnoszące do sprawy.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Art. 207§ 1 k.k. w zw. z art.64§1k.k.	Ł. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Oskarżony Ł. Z. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję przypisanych mu w akcie oskarżenia przestępstw z art.207§1k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

Przepis art. 207§1kk stanowi, że podlega karze kto znęca się fizycznie lub psychicznie m.in. nad osobą najbliższą lub pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. Analizując zebrane w sprawie dowody stwierdzić należy, że w ocenie Sądu postępowanie oskarżonego nosiło znamiona znęcania w rozumieniu przepisu art. 207§1kk. Przystępstwo z art. 207§1kk jako wymierzone przeciwko rodzinie i opiece charakteryzuje się tym, że najczęściej jest popełniane w zaciszu domowego ogniska, stąd też postępowanie dowodowe z natury rzeczy opiera się przede wszystkim na zeznaniach ofiary i ewentualnie sprawcy oraz jedynie pomocniczo innych osobowych i nieosobowych źródłach dowodowych. W ocenie Sądu zeznania złożone przez pokrzywdzoną konkubinę oskarżonego z którą prowadzili wspólne gospodarstwo domowe stanowiące podstawowy dowód w niniejszej sprawie zasługują na danie im wiary. Jej zeznania

znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków tj. A. B. (1), J. K.. Niewątpliwie oskarżony poprzez stosowanie przemocy fizycznej tj. popychanie, szarpanie uderzanie jej w głowę będąc jednocześnie silniejszym od pokrzywdzonej dopuszczał się znęcania fizycznego. Niemniej jednak w przedmiotowej sprawie znacznie większe znaczenie miało znęcanie psychiczne poprzez izolowanie I. R., wyzywanie jej słowami wulgarnymi, grożenie pozbawieniem życia. Z tych względów zarówno okoliczności jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Sąd biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony Ł. Z. w dniu 08.06.2009 roku został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie sygn. akt V K 33/09 za usiłowanie zabójstwa z art.13§1k.k. w zw. z art.148§1k.k. w zw. z art.31§2k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 18.05.2009 roku, a w dniu 17.03.2015 roku postanowieniem został warunkowo przedterminowo zwolniony do dnia 12.07.2017, zatem swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 207§1k.k. w warunkach recydywy

podstawowej art.64§1k.k.	z		
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. Z.	I. II.	Kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 41a§1 k.k. orzekł zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 30 metrów na okres 6 lat.	Z tych względów zarówno okoliczności jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.207§1k.k. w zw. z art. 64§1k.k. Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów przejawiający się w brutalnym zachowaniu oskarżonego, działającego z niskich pobudek chęci poniżenia, znieważenia pokrzywdzonej i braku respektu wobec orzeczeń Sądu. Niewątpliwie jako okoliczność obciążającą Sąd uznał duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności jego działania. Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pobawienia wolności. Stopień winy i społecznej szkodliwości

			<p>czynów oskarżonego jest niewątpliwie znaczny, ze względu na umyślne działanie w warunkach recydywy oraz fakt , że oskarżony był już 4-krotnie karany (k. 328-329). Wymierzona wobec niego kara zatem powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych, dlatego w ocenie Sądu uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ta winna spełnić karą adekwatną powinna być kara bezwzględnego pozbawienia wolności. Przy zastosowaniu przepisu art. 41a§1 k.k. Sąd orzekł zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej I. R. na odległość mniejszą niż 30 metrów na okres 6 lat. Tylko taka kara w ocenie Sądu spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Sąd na podstawie art.63§1k.k. na poczet orzeczonej wobec Ł. Z. kary pozbawienia wolności zaliczył mu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22.10.2020 roku godz.09.25 do dnia 07.01.2020 roku godz. 15.00		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4. 5.	Sytuacja majątkowa w tym brak majątku i stałych dochodów przemawiały za zwolnieniem go z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i obciążeniem nimi Skarbu Państwa. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje	

uzasadnienie w treści art. 624§1 k.p.k.

Sąd na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 840 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za pełnienie obowiązków obrońcy oskarżonego z urzędu i kwotę tę wypłacić z sum Skarbu Państwa.

1.Podpis